

Rezgések az egészségért

Az élettani folyamatokat, a betegségek kialakulását, a gyógyszerek és más hatóanyagok működését ma a legkorszerűbbnek tartott molekuláris biológia eszközeivel próbálják leírni, megmagyarázni.

Az igazság az, hogy a számítógépek korában, amikor a világ összefüggéseit a hagyományos fizika mellett a kvantummechanika, a hullám- és káoszelmélet sokkal jobban megmagyarázhatóvá, kiszámíthatóvá teszi, szemléletváltásnak, paradigmaváltásnak kellene következnie a biológiában is.

Szent-Györgyi Albert a problémák megoldását a szubatomikus szinten gondolkodó kvantumbiológiában látta. Ötleteit és megfigyeléseit fizikus kortársai munkásságára alapozta, akik az energia és az anyag kapcsolatát vizsgálták. 1941. március 21-én világhírűvé vált előadásában beszélt először az élő organizmusok funkcionális elektromágneses tulajdonságairól.

A bioinformatika és a biorezonancia alapjai a múlt század elejére nyúlnak vissza. 1922-ben egy orosz tudós, Gurvics azt figyelte meg, hogy a növekedésben levő hagymagyökér egy másik növény növekedését jelentősen gyorsítja, ha a közelébe helyezik. Ez akkor is működött, ha üvegburával választotta el mindkét növényt. Gurvics „reguláló biomező”-nek nevezte a jelenséget.

Kaznecsejev és Mihajlova tudományos vizsgálataik nyomán a sejtek közötti kommunikáció alapját képező ultra gyenge sugárzást mérték, majd az utóbbi évtizedekben a német Fritz Popp kutatásai erősítették meg, hogy a sejten belüli és a sejtek közötti információáramlás nemcsak biokémiai molekulák segítségével, hanem fotonokon keresztül, vagyis tömeg nélküli fénykvantumokkal is történik. Ez az ultra gyenge sugárzás az élő szervezetben mindenütt jelen van, sőt az élettani folyamatok irányításában is részt vesz.

Popp és más tudósok vizsgálatai nyomán tudjuk: minden sejtnak, szövetnek van biofoton-kisugárzása, és nemcsak az egészséges szövetnek, hanem a betegnek is vannak saját rezgései. Minden betegség egyúttal energetikai bevésődést, lenyomatot is létrehoz a szervezetben, amit „engram”-nak szokás nevezni.

Georges Lakhovsky, a „multihullám-oszcillátor” feltalálója az 1920-as évektől kezdve növényeken, állatokon és később emberi mintákon végzett sikeres kísérleteket. Készüléke „ultrarádió-frekvenciák” széles spektrumában sugárzott. Ed Petit kísérletekkel igazolta, hogy a multihullám-oszcillátorral kezelt, vízzel növesztett csírák 3-szor gyorsabban fejlődtek, mint a normál csapvízzel kezelték, azaz mintha nem is csak a sejtekre, hanem talán az atomi struktúrákra hatott volna kedvezőbben a multihullám-oszcillátor.

Ifj. Royal Raymond Rife (1888-1971) biokémikus, mechanikai és elektromos kutató, a heidelbergi egyetem díszdoktora legismertebb találmánya, a „frekvenciakészülék”, valamint az „univerzális vírusmikroszkóp” segítségével évekig kísérletezgetve feltérképezte az emberi szövetek rezgésmintáját, és minden, általa veszélyesnek tartott baktérium, vírus saját frekvenciáját. A különböző biorezonanciás készülékek előfutáraként tekinthetünk találmányaira.

Az utóbbi évtizedekben számtalan publikáció foglalkozott a rezonancián alapuló biológiai kommunikációs rendszerek hatásmechanizmusával és a speciális készülékek alkalmazhatóságával. Ma már tudjuk, hogy minden biokémiai folyamat elektromágneses irányítás alatt áll. A sejtszinten azonosított belső jelkibocsátó központok: a DNS és a membránok. A sejtek egymás információ kisugárzását csak nagyon szűk hullámhossz- és intenzitástartományban észlelik. Az amerikai fizikus, R. Adey szerint, ha a sugárzás erősebb vagy gyengébb, mint ami a sejt érzékelő ablakának épp megfelel, akkor a sejt nem reagál rá. Minden szerv, szövet és a hozzá tartozó élettani folyamat speciális, rá jellemző frekvencia-tartománnyal rendelkezik, amely a saját hullámhosszon és amplitúdón keresztül befolyásolható.